

[Arne Bjerregaard.]

Vi erkender, at det kunne være en fordel for erhvervslivet, om man kunne tilbageføre underskud, og derfor er vi villige til nok en gang at se på det af hr. Glistrup m. fl. fremsatte forslag. Selv om hr. Glistrup jo ved mangfoldige lejligheder har udtalt, at vi ikke har megen forstand på de materier, vil vi dog tillade os at ymte os om disse materier også, idet det jo kunne være, man kunne få brug for vores stemmer i alt fald: i givne situationer har fremskridtpartiet ikke undladt at tælle os med, hvis det kunne gavne, så havde vi forstand nok på materierne.

Vi er som sagt bange for konsekvenserne af en tilbageførsel, men vil ikke undlade at være med til at kigge velvilligt på det og i den positive ånd, hvori vi altid ser på det, som vi mener er fremlagt positivt. Vi kan klart tilsi vores støtte til regeringens forslag, men må altså vente med at tage endelig stilling til fremskridtspartiets forslag, indtil vi har behandlet det ordentligt i udvalget.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg må sige, at jeg er helt enig i, hvad der er sagt om det af det lidt besynderlige trekløver fremsatte forslag om tilbageføring og fremførsel af under- og overskud, var jeg lige ved at sige – overskud er der jo næsten aldrig tale om – i en periode af 5 år.

Jeg skal ikke bruge mange ord på det. Jeg har talt om dette forslag tidligere; det er ikke blevet bedre, og det er heller ikke blevet mere demokratisk. Det viser i en nøddeskal, hvilken skattepolitik man næsten på røvermaner har planer om at ville føre, hvor man igen vil overføre dette provenutab til lønmodtagere og de almindelige kontrollerbare mennesker.

Jeg synes også, det sætter fremskridtspartiets kampagne om, at man vil sikre skattefritagelse, i meget stærkt relief; det vil man, men indtil videre har man kun befattet sig med dem, der i forvejen stort set har privilegier, de kan udnytte fuldt ud, så de næsten selv kan bestemme, om de skal betale skat eller ikke.

Jeg synes ikke, der er grund til at spille mange ord herpå, for det, man vil fra fremskridtspartiets side – og det er ikke nogen forbavsende nyhed for os – er at overføre byrderne til almindelige mennesker. Det, der gavner millionærerne, gavner fremskridtspartiet, og det, der gavner millionærerne, skader som

bekendt altid og i sin konsekvens ubetinget lønmodtagerne.

Derfor var jeg også noget forbavset over regeringens forslag. Det er denne lidt særprægede socialdemokratiske metode, at man tror, man kan bekæmpe fremskridtspartiet ved at sætte dele af deres krav på dagsordenen. Hvad i alverden er meningen med at komme med et sådant forslag? Nu har vi talt om en række nødvendige skattereformer og betragtet det som en helhed, og så kommer skatte- og afgiftsministeren her med et forslag om, at man nu skal have mulighed for at fremføre underskud op til 5 år. Det er ikke sikkert, skatteministeren er klar over det, men man har faktisk reservefonds, der kan løse denne side af sagen. Der er givet dansk erhvervsliv tilstrækkelige muligheder til, at det er ganske overflødigt at blive ved med at lægge ovenpå. Det, man trænger til, er en sanering, der totalt omlægger skattebyrden og sikrer, at de, der virkelig tjener penge, kan sættes under kontrol. Det vil man altså ikke; halv underkastelse mener man er halv bekæmpelse af fremskridtspartiets skattepolitik. Det er helt urimeligt; når jeg tænker på, hvordan denne forsamling har behandlet krav, hvor det drejer sig om en bedring eller mildning af lufte for almindelige lønmodtagere, så bliver forslaget faktisk uanstændigt.

For at gøre billedet helt klart: hvis der er nogen, der ikke har sympati for nogen af de forslag, er det os, og vi vil så ubetinget afvise dem begge to. Det ene er helt dårligt, men det andet er ikke halvgodt, det er halvdårligt, og så kan man nøjes med næste gang at sige: nu skal vi bare have en lille ændring til regeringens forslag. Man skal lade være med at forklare, at man vil bekæmpe fremskridtspartiet og dets skattepolitik, når man alligevel agter at imødekomme dele af dets skattepolitik. Det er at give fremskridtspartiet succes, og så kan man slå korsets tegn bagefter, men det nytter jo ikke.

Hans Chr. Jepsen (CD):

Af lovforslagene nr. L 44 og L 77, som har en vis overensstemmelse, er lovforslag nr. L 44 dog en bedre hjælp til virksomhederne i en tid med en høj rentefod og en hård konkurrencekamp. Det er heller ikke til at se, hvorfor almindelige virksomheder ikke skulle kunne være ligestillede med aktieselskaber, som har kunnet føre underskud tilbage. Vi vil i udvalget se